

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B**

DYREKTYWA KOMISJI 96/8/WE

z dnia 26 lutego 1996 r.

w sprawie żywności przeznaczonej do użycia w dietach o obniżonej energetyczności

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 55 z 6.3.1996, str. 22)

zmieniona przez:

Dziennik Urzędowy

	nr	strona	data
► M1 Dyrektywa Komisji 2007/29/WE z dnia 30 maja 2007 r.	L 139	22	31.5.2007

DYREKTYWA KOMISJI 96/8/WE**z dnia 26 lutego 1996 r.****w sprawie żywności przeznaczonej do użycia w dietach o obniżonej energetyczności****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/398/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

środki wspólnotowe przewidziane niniejszą dyrektywą nie wykraczają poza to, co jest niezbędne do realizacji celów już przewidzianych w dyrektywie 89/398/EWG;

produkty objęte niniejszą dyrektywą są różnorodne i zazwyczaj wyróżnione jako te, które przeznaczone są do całkowitego lub częściowego zastąpienia całodiennej diety;

produkty te powinny mieć taki skład, który pozwoli pokryć, w zależności od przypadku, dzienne zapotrzebowanie pokarmowe na podstawowe składniki odżywcze lub znaczną część tego zapotrzebowania osób, dla których są przeznaczone;

stworzono ostatnio wiele produktów w celu zastąpienia przekąsek, jak również w celu dostarczenia organizmowi pewnych ilości wybranych podstawowych makro- i mikroelementów; podstawowy skład tych produktów zostanie ustalony w późniejszym terminie;

ponadto wartość energetyczna produktów objętych niniejszą dyrektywą musi być ograniczona;

wartość energetyczna niektórych produktów przeznaczonych do całkowitego lub częściowego zastąpienia całodiennej diety jest bardzo niska; szczególne zasady zostaną przyjęte dla tych produktów o niskiej wartości energetycznej w późniejszym terminie;

niniejsza dyrektywa odzwierciedla aktualny stan wiedzy dotyczący tych produktów; wszelkie zmiany umożliwiające innowacje oparte na postępie naukowym i technicznym zostaną uchwalone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13 dyrektywy 89/398/EWG;

zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 89/398/EWG przepisy odnoszące się do substancji o szczególnym przeznaczeniu odżywczym używanych przy wytwarzaniu produktów powinny zostać ustanowione w oddzielnej dyrektywie Komisji;

przepisy odnoszące się do używania dodatków przy wytwarzaniu produktów powinny być ustanowione w odpowiednich dyrektywach Rady;

zgodnie z art. 7 dyrektywy 89/398/EWG produkty objęte niniejszą dyrektywą podlegają ogólnym zasadom ustanowionym w dyrektywie Rady 79/112/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do etykietowania, prezentacji i reklamowania środków spożywczych przeznaczonych na sprzedaż konsumentowi końcowemu ⁽²⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą Komisji 93/102/WE ⁽³⁾; niniejsza dyrektywa, gdzie właściwe, przyjmuje i rozszerza uzupełnienia do i wyjątki od tych ogólnych zasad;⁽¹⁾ Dz.U. L 186 z 30.6.1989, str. 27.⁽²⁾ Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 291 z 29.11.1993, str. 14.

▼B

w szczególności charakter i przeznaczenie produktów objętych niniejszą dyrektywą wymaga podania na etykiecie ich wartości energetycznej oraz najważniejszych składników odżywczych, które zawierają;

zgodnie z art. 4 dyrektywy 89/398/EWG zasięgnięto opinii Komitetu Naukowego ds. Żywności w sprawie przepisów mogących mieć znaczenie dla zdrowia publicznego;

środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Środków Spożywczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa jest „dyrektywą szczegółową” w rozumieniu art. 4 dyrektywy 89/398/EWG. Ustala ona wymagania dotyczące składu i etykietowania żywności specjalnego przeznaczenia żywieniowego do użycia w dietach o ograniczonej zawartości energii w celu redukcji masy ciała i przedstawianych jako takie.

2. Żywność przeznaczona do użycia w dietach o ograniczonej zawartości energii w celu redukcji masy ciała to żywność specjalnie przygotowana, która użyta zgodnie z instrukcją producenta zastępuje całkowicie lub częściowo całodzienną dietę. Żywność ta dzieli się na dwie kategorie:

- a) produkty przedstawiane jako zamienniki całodziennego posiłku;
- b) produkty przedstawiane jako zamienniki jednego posiłku lub większej liczby posiłków w ciągu dnia.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie zapewniają, aby produkty określone w art. 1 zostały wprowadzone do obrotu we Wspólnocie jedynie wówczas, gdy są zgodne z przepisami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 3

Skład żywności objętej niniejszą dyrektywą musi być zgodny z kryteriami dotyczącymi składu wymienionymi w załączniku I.

Artykuł 4

Wszystkie składniki tworzące produkty określone w art. 1 ust. 2 lit. a), muszą być wprowadzane do obrotu w jednym wspólnym opakowaniu.

Artykuł 5

1. Nazwa, pod którą produkt jest wprowadzany do obrotu, brzmi:

- a) dla produktów objętych art. 1 ust. 2 lit. a), „Całkowite zastąpienie diety w celu kontroli masy ciała”;
- b) dla produktów objętych art. 1 ust. 2 lit. b), „Zastąpienie posiłku w celu kontroli masy ciała”.

2. Etykiety wymienionych produktów muszą zawierać, poza informacjami przewidzianymi w art. 3 dyrektywy Rady 79/112/EWG następujące obowiązkowe dane szczegółowe:

- a) wartość dostępnej energii wyrażoną w kJ i kcal oraz zawartość białka, węglowodanów i tłuszczu wyrażone liczbowo, na określonej

▼B

- ilość produktu gotowego do spożycia, proponowanego do konsumpcji;
- b) średnią zawartość każdego składnika mineralnego i każdej witaminy, dla których obowiązkowe wymagania są wymienione w ust. 5 załącznika I, wyrażoną liczbowo na określoną ilość produktu gotowego do spożycia proponowanego do konsumpcji. Ponadto w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. b) informacja o witaminach i składnikach mineralnych wymienionych w tabeli zawartej w pkt 5 załącznika I musi także być wyrażona jako procent wartości określonych w Załączniku do dyrektywy Rady 90/496/EWG ⁽¹⁾;
- c) instrukcje właściwego przygotowania do spożycia oraz stwierdzenie ważności przestrzegania tej instrukcji;
- d) jeśli produkt, zastosowany zgodnie z zaleceniami producenta, dostarcza dzienną dawkę polioli przekraczającą 20 g, musi być zamieszczona informacja, że produkt ten może mieć działanie przeczyszczające;
- e) informację o ważności przyjmowania odpowiedniej ilości płynów w ciągu dnia;
- f) w przypadku produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a):
- i) informację o tym, że produkt dostarcza odpowiednie dzienne ilości wszystkich niezbędnych składników odżywczych;
 - ii) informację o tym, że produkt nie powinien być stosowany dłużej niż trzy tygodnie bez zasięgnięcia porady lekarskiej;
- g) w przypadku produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. b) – informację o tym, że produkty te stanowią tylko część diety o ograniczonej ilości energii oraz że niezbędną częścią takiej diety są inne środki spożywcze.

▼M1

3. Etykietowanie, reklama oraz prezentacja wymienionych produktów nie odnoszą się do tempa ani wielkości ubytku masy ciała, jakie mogłoby wynikać ze stosowania tych produktów.

▼B*Artykuł 6*

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej dnia 30 września 1997 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Te ustawowe, wykonawcze i administracyjne przepisy stosuje się tak, aby:

- dopuścić do obrotu produkty zgodne z niniejszą dyrektywą do dnia 1 października 1997 r.,
- zabronić obrotu produktami niezgodnymi z niniejszą dyrektywą od dnia 31 marca 1999 r.

Wspomniane środki zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie 20. dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 276 z 6.10.1990, str. 40.

▼B

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

ZAŁĄCZNIK I

**PODSTAWOWY SKŁAD ŻYWNOŚCI STOSOWANEJ W DIETACH
O OGRANICZONEJ ZAWARTOŚCI ENERGII**

Wykazy dotyczą produktów gotowych do spożycia, sprzedawanych w tej postaci lub przygotowywanych zgodnie z instrukcjami producenta.

1. Wartość energetyczna

- 1.1. Wartość energetyczna dostarczona przez produkt wymieniony w art. 1 ust. 2 lit. a) musi wynosić co najmniej 3360 kJ (800 kcal) oraz co najwyżej 5040 kJ (1200 kcal) dla całodziennej diety.
- 1.2. Wartość energetyczna dostarczona przez produkt wymieniony w art. 1 ust. 2 lit. b) musi wynosić co najmniej 840 kJ (200 kcal) oraz co najwyżej 1680 kJ (400 kcal) na jeden posiłek.

2. Białko

- 2.1. Białko zawarte w produktach wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) i b) musi dostarczać nie mniej niż 25 % i nie więcej niż 50 % całkowitej energii z produktu. W żadnym przypadku ilość białka w produktach wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) nie może przekroczyć 125 g.
- 2.2. Wyżej wymienione przepisy dotyczące białek odnoszą się do białek, których wskaźnik chemiczny jest równy wskaźnikowi białka wzorcowego z FAO/WHO (1985 r.) wymienionego w załączniku II. Jeśli wskaźnik chemiczny jest niższy niż 100 % wartości białka wzorcowego, minimalne poziomy białka będą odpowiednio podwyższone. W każdym przypadku wskaźnik chemiczny białka musi być przynajmniej równy 80 % białka wzorcowego.
- 2.3. „Wskaźnik chemiczny” oznacza najniższy stosunek między ilością każdego niezbędnego aminokwasu badanego białka i ilości odpowiadającego mu aminokwasu w białku wzorcowym.
- 2.4. W każdym przypadku dodanie aminokwasów jest dozwolone jedynie w celu poprawienia wartości odżywczej białek i wyłącznie w proporcjach niezbędnych do osiągnięcia tego celu.

3. Tłuszcz

- 3.1. Energia pochodząca z tłuszczów nie może przekraczać 30 % całkowitej dostępnej energii dostarczanej przez produkt.
- 3.2. W przypadku produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) zawartość kwasu linolowego (w postaci glicerydów) nie może być mniejsza niż 4,5 g.
- 3.3. W przypadku produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. b) zawartość kwasu linolowego (w postaci glicerydów) nie może być mniejsza niż 1 g.

4. Błonnik pokarmowy

Zawartość błonnika pokarmowego w produktach wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) nie może być mniejsza niż 10 g i nie powinna przekraczać 60 g w całodziennej diecie.

5. Witaminy i składniki mineralne

- 5.1. Produkty wymienione w art. 1 ust. 2 lit. a) muszą dostarczać w całodziennej diecie przynajmniej:

100 % ilości witamin i składników mineralnych wymienionych w tabeli 1.
- 5.2. Produkty wymienione w art. 1 ust. 2 lit. b) muszą dostarczać w każdym posiłku przynajmniej 30 % ilości witamin i składników mineralnych wymienionych w tabeli, jednakże dostarczana przez te produkty ilość potasu w każdym posiłku musi wynosić co najmniej 500 mg.

TABELA

Witamina A	(µg RE)	700
Witamina D	(µg)	5
Witamina E	(mg – TE)	10

▼B

Witamina C	(mg)	45
Tiamina	(mg)	1,1
Ryboflawina	(mg)	1,6
Niacyna	(mg – NE)	18
Witamina B ₆	(mg)	1,5
Foliany	(µg)	200
Witamina B ₁₂	(µg)	1,4
Biotyna	(µg)	15
Kwas pantotenowy	(mg)	3
Wapń	(mg)	700
Fosfor	(mg)	550
Potas	(mg)	3 100
Żelazo	(mg)	16
Cynk	(mg)	9,5
Miedź	(mg)	1,1
Jod	(µg)	130
Selen	(µg)	55
Sód	(mg)	575
Magnez	(mg)	150
Mangan	(mg)	1

▼B*ZALĄCZNIK II***SCHEMAT WYMAGAŃ DOTYCZĄCYCH AMINOKWASÓW ⁽¹⁾**

	g/100 g białka
Cystyna + metionina	1,7
Histydyna	1,6
Izoleucyna	1,3
Leucyna	1,9
Lizyna	1,6
Fenylalanina + tyrozyna	1,9
Treonina	0,9
Tryptofan	0,5
Walina	1,3

⁽¹⁾ Światowa Organizacja Zdrowia. Wymagania dotyczące wartości energetycznej i białka. Sprawozdanie połączonego spotkania FAO/WHO/UNU. Genewa: Światowa Organizacja Zdrowia, 1985 r. (Seria raportów technicznych WHO, 724).